

Med Hensyn til den juridiske Side af Sagen kan man ikke indse, at det skulde være nødvendigt for Valutakontoret, fordi enkelte Importører beklager sig, at forandre et Grundlag, som ellers hele Branchen ønsker, idet der ikke noget som helst Sted i Loven findes Regler for, paa hvilket Grundlag Fordelingen af Valuta skal finde Sted. Det eneste, der staar i Loven om Grundlaget for Tildelingen af Valutabevillinger, er, at Indførslerne ikke maa nedbringes til mindre end 45 pCt. af Importværdien i 1931, medmindre handelspolitiske Hensyn forlanger det, og da — saa vidt man kan se — ingen Importør af Vin og Spirituosa hidtil har faaet mindre end 45 pCt. af sin Import i 1931, staar Valutakontoret efter vor Mening frit med Hensyn til at benytte Salget som Fordelingsgrundlag, saa længe den i Loven fastsatte Minimumsgrænse ikke til-sidesættes.

Man tillader sig derfor at gaa ud fra, at Valutakontoret ikke ønsker at forandre et Fordelingsgrundlag, som hele Branchen ønsker, fordi et Par enkelte Importører af selviske Grunde ønsker at faa Grundlaget forandret. Hvis dette nemlig sker, vilde det bevirke en meget stor Utilfredshed hos den langt overvejende Del af Importørerne foruden et stort Arbejde med Udfærdigelse af nyt Grundlag for de enkelte Importører, og der vilde yderligere fremkomme Besværligheder ved, at Fakturaer skulde fremskaffes for et Tidsrum, der ligger flere Aar tilbage.

Skulde Valutakontoret mod Forventning alligevel mene, at det er vanskeligt at afvise disse enkelte Importørers Ønske, udbeder man sig gerne en mundtlig Konference om Spørgsmaalet inden den endelige Vedtagelse fra Valutakontorets Side, da Spørgsmaalet for mange, og som tidligere nævnt ikke mindst for de mindre Importører, er af meget stor Betydning.

Med Højagtelse

Vinsectionen:

Erik Andersen,
Formand.

Vinhandlerforeningen for Danmark:

A. C. Christensen,
Næstformand.